

1919 předpisy o revisi výčep. licencí k velko- a malo-prodeji lihovin, všeobecných denaturoven lihu, továren na likéry a rum, jakož i tabáčních trafik. Tímto nařízením byly odvolány a zrušeny všechny do 15. srpna 1919 vydané výčepní licence k velko- a malo-prodeji lihovin, tabáční trafiky i oprávnění svobodných skladišť, všeobecných denaturoven lihu a továren na likéry a rum.

Tímto nařízením byly tedy zrušeny licence na provozování podniků zabývajících se denaturováním lihu, nikoli však licence na pouhý prodej denaturovaného lihu, t. j. lihu k lidskému požívání se nehodícího a lidskému životu škodlivého, jenž jest dle prováděcího předpisu min. fin. k zák. čl. XX. z r. 1899 vázán na povolení finančních úřadů.

Mezi lihoviny, jak je má na mysli zmíněné nařízení ministra pro Slov., denaturovaný lih počítati nelze.

V tomto nařízení nelze najíti podklad k provedení revise takovýchto licencí, jakož i k odvolání a zrušení jich.

Žal. úřad však vycházel z toho, že také tato oprávnění byla podrobena revisi, že byla cit. nařízením zrušena a v důsledku tohoto mylného právního názoru prohlásil st-lovu licenci k prodeji denaturovaného lihu za zrušenu a zakázal ji dále provozovati.

Jest tedy odůvodněna výtka stížnosti, že nař. rozhodnutí nemá opory v zákoně a slušelo je zrušiti dle § 7 zák. o ss, aniž bylo třeba zabývati se ostatními námitkami stížnosti.

č. 2377.

Zdravotnictví. — Administrativní řízení: * Úřady rozhodující o tom, má-li býti přiznáno odškodnění podle zákona o potlačení nakažlivých nemocí zvířecích z 6. srpna 1909 č. 177 ř. z., jsou povolány samostatně a bez ohledu na výsledek trestního řízení, provedeného politickými úřady I. stolice, zkoumati a rozhodnouti, jsou-li podklady pro přiznání odškodnění dány.

(Nález ze dne 19. května 1923 č. 8444.)

Prejudikatura: srovn. nález Boh. 960 adm.

Věc: František G. ve V. proti ministerstvu zemědělství (za zúčastněnou stranu — Českou finanční prokuraturu — konc. adjunkt Dr. Jar. Jílek) o odškodnění za koně z úředního rozkazu zabitě.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Zsp v Brně rozhodnutím z 8. dubna 1920 nepřihlíkla st-li ve smyslu § 51 zákona ze 6. srpna 1909 č. 177 ř. z. o zamezení a potlačení nakažlivých nemocí zvířecích odškodnění za jeho tři ozhrivé koně, kteří byli dne 11. září 1919 zabití z úředního rozkazu, poněvadž st-l neučinil ve smyslu § 17 cit. zák. oznámení podezřelého onemocnění koně, ač pozoroval na něm příznaky obsažené v poučení vydaném býv. min. orby o příznacích nakažlivých nemocí v § 16 cit. zákona uvedených a poněvadž převedl tyto koně k stálému pobytu ze Slovenska do Brna bez dobytčích pasů, nedbaje ustanovení § 8 cit. zákona.

Nař. rozhodnutím z 8. listopadu 1921 nevyhovělo min. zemědělství odvolání st-lovu, a to z důvodu v odpor vzatého rozhodnutí.

Stížnost na toto rozhodnutí podaná formuluje jedinou námitku v ten smysl, že st-li nemůže býti odepřeno odškodnění dle § 51 cit. zákona, poněvadž v trestním řízení, které proti němu bylo zahájeno politickým úřadem I. stolice pro přešupek §§ 8 a 17 cit. zákona proto, že převedl 4 koně ze Slovenska do Brna bez dobytčích pasů a že opomenul oznámiti podezřelé onemocnění jednoho koně, byl sprostěn viny a trestu.

St-l stojí tedy na právním stanovisku, že odškodnění dle § 51 nemůže býti odepřeno, když trestní řízení politickým úřadem I. stolice proti držiteli zvířat z úředního rozkazu zabitých zahájené skončilo osvobozením.

Názor tento nemá opory v zákoně, jak plyne z těchto úvah:

Dle § 58 rozhoduje o tom, zdali odškodnění neb náhrada mají býti přiřčeny nebo odepřeny, v první stolici zsp, proti jejímuž rozhodnutí jde odvolání na min. zemědělství.

K provedení trestního řízení a vynesení rozsudku pro trestní činy uvedené v § 63 jsou dle § 68 povolány politické, po případě námořské úřady správní.

Z toho jest zřejmo, že o otázce odškodnění rozhodují jiné úřady než ty, které jsou příslušny k provedení řízení a vynesení trestního rozsudku pro trestní činy přikázané do pravomoci úřadů politických, po případě námořských úřadů správních.

Také dlužno přihlídnouti k tomu, že pro otázku odškodnění dle § 58 přicházejí v úvahu v některých případech stejné předpoklady jako pro řízení a vynesení rozsudku o trestních činech v § 63 uvedených, avšak mohou přijíti v úvahu také okolnosti odlišné.

Následkem toho nelze z ustanovení těch dovoditi, že výrok úřadu rozhodujícího o odškodnění jest závislý na výroku úřadu povolného k provedení řízení trestního.

Byl-li tedy držitel zvířete, jeho zástupce neb zřízenec osvobozen od veškeré viny a trestu, nemá to za následek, že držiteli zvířete z úředního rozkazu zabitého nebo pošlého musí býti odškodnění přiřknuto, nýbrž úřad povolný k rozhodování o odškodnění má bez ohledu na výsledek trestního řízení samostatně zkoumati a rozhodnouti, jsou-li dány předpoklady pro přiznání odškodnění.

Jest tedy tato jediná námitka st-lova bezdůvodna a slušelo proto stížnost zamítnouti.

Č. 2378.

Státní zaměstnanci: Zastavení výplaty záloh na pensijní požitky býv. rak. stát. zaměstnancům na účet Rumunska.

(Nález ze dne 19. května 1923 č. 8583).

Věc: Jan P. v H. proti ministerstvu financí (min. taj. Dr. Em. Hrbek) o výplatu odpočivných požitků.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l byv jako vrchní oficiál zemského soudu v Černovicích v Bukovině, kde naposledy sloužil, výměrem presidia vrch. zem. soudu ve Lvově (oné doby v Olomouci) z 8. dubna 1916 pensionován,